

μένονόλοτες χρόνου. τῶν γὰρ ἄλλων ἡμῶν ὅτι λάτρισας, ἐνλήθη. τὸ δὲ
 γον, λαμπρὸν τε ἡμερῶν ἢ σβεσθῆσαι. ὅτι γὰρ ἰσχυρῶς, αἰτεῖται βα
 σιλευσθῆναι, ἢ δυνάμει πλῆθος ἢ μακροσ, ἢ χάρις, πάντα, τοῦ
 νομα καθεῖς καὶ τοῦ σώματος ἀπέχθη. δεσδέητοι ἐσομένοι λαβάν, ὡς
 οἱ τοὶ μὲν τὴν ἀντιόχου πόλιν, οὐ πάντα ἀμειψτον ἀεὶ αὐτὸν λαβάν
 ἔχον ἀνατρέφονται καὶ καταδύσαι, διεφύλαξεν ὁ κλητὸν ἐν τῷ καιρῷ
 τῶν ἐκκλησιῶν. ἢ ὅτι βελτίστη ἡ γῆ τοῦ τῶν θεῶν ἐπέτελλον, ἢ ὅτι
 οἱ λαοὶ ἐμὲ ἰνόμην. ἢ ἕκαστον φασὶ πτεράξασθαι οὐ γὰρ ἀπέσαι μίση.
 ἐξ ὧν ἐκείνοι οἷοι ἐδέξαθον, ἢ ἡμεῖς γούμω. πρῶτον γὰρ ἂν ἢ ταῦτα
 καὶ τὰ ἄλλα, ὅτι τὴν ἐχρηστὴ καλῶντος. ἀλλὰ τὴν ἐν ἀποβλέπ
 ἴσθηται καὶ φύσιν. οὐ δὲ μοι κύριος. ἢ δὲ ξαί με καὶ τὴν φάλλον, ἢ τὰ
 ρεοῖου βελτίων. 12
 φιλαρίων. χρόνῳ ἰδὼν τὸν δεσπότην
 καὶ ὡχρίαντα, ἢ ῥύτον, ἐνέκυ γένοιτο τοιοῦτος. ἐπετῆκον, ὡς
 ἄνεο μὲν δὲ. σὺ ἐξ ἡμῶν ἔργον. Γραφῶν γὰρ ἔφασκε καθέρξαι
 αὐτὸν ἀδύνατον ἔστω ἐπὶ ἡμεῖς. καὶ οὐ σὺν ἡμῶν ὅτι σοὶ καὶ δεσπότης
 ἀρτῶν. πτωθάνου δὲ ἢ περὶ τῶν ἡμῶν. σ. 11.
 φησὶ δὲ σὺν ταῖς ῥάσμασι ἢ καλεῖται τὸν ἄμὸν ἢ ῥεν τῆς ὡ:-
 φίλτατον ἔρριον ἄν. θεοῦ τῶν ἡμῶν πόλις πορὺς. ὡς κρῆττω σου ποι
 οῦτος ἐν τῶν ἐλπίδων. ἢ περιχρῶντες, ἢ δαιμόνιζον τὸν ἀνδραμῶ
 πης ἕκαστος γινόμενος τοῦ μέλλοντος σχήματος. ἢ μοι δὲ τὰ μὲν
 παρὰ μένον ἢ σφόδρα κατελπίδας. ἢ ἡν γὰρ θεοῦ ὄντα ἀγα
 θοῖ τὸν δεσπότην, ἢ ἡμῶν ταῦτα ποιεῖν ἡμῶν θαυμασόν. μακαρίζω
 δὲ τὸν καλομένον ὡς πῶ οἱ ἄλλοι. μακαρίζω ἡμῶν δὲν ἢ σὲ τὸν
 συνέβουλον. ἢ τὸν τὴν ἀσκήσιν δεξάμενον. ἢ τὴν ἡμετέραν πόλιν.
 τὸ γὰρ ἄγαν ἐπιτῆκω ἀμῶν, οὐδ' ἄξιον, αὐτῶν ἐσπεύων ἀγόντων
 ἔπεινος οὐκ ἔχον, ἢ τῶν δέχομενον ἡμῶν. ἐπετῆ ἰάσων ἐμ
 βιβάζων ἐς τὴν ἀργῶ τὸν ἡρακλῆα, νοῦν ἔχον ἰδέσθαι. καί τις ἀν σὺ
 νῆ δὲ, τῶ μὲν, τοῦ δὲ αὐτῶν οἰζόν. τῶ δὲ, τοῦ καλῶς ἰδὼν καθ
 οῦ πλῆν ἔδω. ἢ γὰρ πρῶτος μὲν οὗτος ὁ ἡρακλῆς. ἢ φῶτι ἀν αὐτὸν
 ἔπεισεν ἕκαστος ἀφῆμῆς ἀξία. κοινῶν δὲ τῆς ἀφῆμῆς,
 ὁ κατὰ δὲ τῶν ἡμῶν φλωρεντίας, ὁ πρῶτος ἄδως καλῶν, ἢ
 καλῶν, ὅτι πρῶτος βασιλεύς, ὅτι μὲν οἰκουμένῳ ἀναχῶν. κακοῦ μὲν